

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-9(14)/13/AL

Warszawa, dnia 30 sierpnia 2013 r.

DECYZJA DNR-1/86/2013

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. b i c w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa żaluzji drewnianej weneckiej, kolor szary, 50x175, INSPIRE, kod EAN 3276004142795, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkt ten ze względu na niedołączenie środków umożliwiających trzymanie sznurka poza zasięgiem dzieci lub urządzenia zabezpieczającego sznurek, nie jest bezpieczny i:

- a) w przypadku żaluzji drewnianych weneckich, kolor szary, 50x175, INSPIRE, kod EAN 3276004142795, które nie zostały wprowadzone na rynek - nakazuje temu przedsiębiorcy wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt,
- b) w przypadku żaluzji drewnianych weneckich, kolor szary, 50x175, INSPIRE, kod EAN 3276004142795 wprowadzonych na rynek – nakazuje temu przedsiębiorcy natychmiastowe wycofanie z rynku tego produktu oraz z oferty handlowej umieszczonej na stronie internetowej,
- c) w przypadku żaluzji drewnianych weneckich, kolor szary, 50x175, INSPIRE, kod EAN 3276004142795 wprowadzonych na rynek - nakazuje temu przedsiębiorcy ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez ten produkt, w formie ogłoszenia o wielkości min. 7 cm x 7 cm o treści: „W wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji Konsumentów nr DNR-1/86/2013 „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, przy ul. Targowej 72, 03-734 Warszawa informuje, iż żaluzja drewniana wenecka, kolor

szary, 50x175, INSPIRE, kod EAN 3276004142795, nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa ze względu na to, iż nie dołączono do niej środków umożliwiających trzymanie sznurka poza zasięgiem dzieci lub urządzenia zabezpieczającego sznurek”. Powyższe ogłoszenie powinno zostać zamieszczone w trzech dziennikach (gazetach) o zasięgu ogólnopolskim w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do przekazania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dowodów wykonania decyzji w zakresie pkt 1 lit. a i b, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna, a w zakresie pkt 1 lit c w terminie 7 dni od dnia ostatniej publikacji;

3) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. żaluzji drewnianej weneckiej, kolor szary, 50x175, INSPIRE, kod EAN 3276004142795, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 8 stycznia 2013 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej: „Prezesem UOKiK” protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi żaluzji drewnianej weneckiej, kolor szary, 50x175, INSPIRE, kod EAN 3276004142795, zwanej dalej: „żaluzją”, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie.

dowód: protokół kontroli nr WNB.8361.179.2012 - k. 6-7 akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Przedmiotowy produkt jest żaluzją okienną wewnętrzną listewkową o wymiarze 50x175 cm. Żaluzja jest uruchamiana ręcznie za pomocą sznurka o długości 284 cm (sznurek podwójny oraz sznurek pojedynczy) przy żaluzji złożonej oraz 120 cm przy żaluzji całkowicie rozłożonej. W opakowaniu produktu zamieszczono tekturową etykietę zawierającą następujące informacje: zasłona rzymska drewno lipa, zwaną też żaluzją wenecką, 50x175 cm, kod kreskowy: 3276004142795, INSPIRE, ADEO SERVICES, Rue Sadi Marnot CS 00001-59790 Ronchin France. Do opakowania dołączono także ulotkę z instrukcją montażu w formie obrazkowej i wymiarami całkowitymi żaluzji oraz ostrzeżeniem: „UWAGA Zwisające sznurki od rolet mogą stanowić zagrożenie dla małych dzieci. Aby uniknąć pozostawiania ich w zasięgu dzieci należy: 1. zwijać sznurek i zawiązywać go 2. używać mocowania lub spinacza do bielizny 3. używać mocowania ściennego”.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie przy ul. Golisz 10 H w Szczecinie, należącym do przedsiębiorcy „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa przedmiotowej żaluzji. Badania organoleptyczne przeprowadzono w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, wspomagając się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 13120:2010 „Zasłony wewnętrzne. Wymagania eksploatacyjne łącznie z bezpieczeństwem”, zwanej dalej: „normą PN-EN 13120:2010”.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż do produktu nie dołączono urządzenia zabezpieczającego sznurek tak, aby nie zwisał on swobodnie i aby zmniejszyć ryzyko dostępu do niego dziecka, co stanowi niezgodność z pkt 8.2 normy PN-EN 13120:2010.

dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 00000777 z dnia 7 grudnia 2013 r. - k. 12 akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Mając na uwadze wyniki badań organoleptycznych żaluzji, Prezes UOKiK uznał, iż istnieje znaczne prawdopodobieństwo, iż nie spełnia ona wymagań bezpieczeństwa, przez co stwarza zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów i uznał za zasadne wszczęcie

w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), pismem z dnia 11 lutego 2013 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa żaluzji. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie żaluzją, przekazania informacji, od kiedy oraz ile produktów zostało wprowadzonych na rynek oraz ile żaluzji posiadanych na stanie magazynowym. Dodatkowo, Prezes UOKiK zwrócił się również o przekazanie informacji dotyczących ewentualnych skarg lub reklamacji na przedmiotową żaluzję. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż w przypadku podjęcia przez nią działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez żaluzję, należy przekazać dowody potwierdzające powyższe działania. W opinii Prezesa UOKiK ww. dowodami mogły być faktury potwierdzające zakup środków umożliwiających trzymanie sznurka (łańcuszka kulkowego) poza zasięgiem dzieci lub innego odpowiedniego urządzenia zabezpieczającego (wraz z instrukcją jego prawidłowego instalowania i użytkowania oraz zdjęciem produktu z zainstalowanym urządzeniem zabezpieczającym) lub np. dowody potwierdzające zniszczenie tego produktu lub jego zwrot do producenta (protokół zniszczenia żaluzji lub inny dokument potwierdzający utylizację tych produktów albo faktury korygujące). Jednocześnie Prezes UOKiK wyraził opinię, iż w przypadku sprzedaży przedmiotowej żaluzji na paragony (niemożliwość identyfikacji odbiorców), zasadne byłoby zamieszczenie przez stronę postępowania ostrzeżenia w punkcie handlowym (sklepie) lub w prasie, bądź też w gazetce sklepu i przekazanie dowodu potwierdzającego to działanie (w postaci fotografii lub egzemplarza gazety lub gazetki sklepu). Jeżeli natomiast sprzedaż kwestionowanego produktu odbywała się na podstawie faktur, Prezes UOKiK uznał za konieczne przedstawienie przez stronę postępowania dowodów potwierdzających poinformowanie odbiorców o zagrożeniu stwarzanym przez powyższy produkt. Prezes UOKiK zwrócił się również z prośbą o przekazanie ich oświadczeń o nieposiadaniu tego produktu, w przypadku przedsiębiorców, którzy nie posiadali przedmiotowej żaluzji, a w przypadku odbiorców, którzy dysponowali przedmiotową żaluzją – faktur korygujących potwierdzających zwrot kwestionowanego produktu. Ponadto, Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, iż w stosunku do żaluzji zwróconych przez dystrybutorów również należało podjąć analogiczne działania, jak w przypadku rolet posiadanych na stanie magazynowym.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 11 lutego 2013 r. - k. 9-10 akt postępowania

Pismem z dnia 26 lutego 2013 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż napis „INSPIRE, ADEO SERVICES, Rue Sadi Marnot CS 00001-59790 Ronchin France” umieszczony na opakowaniu zakwestionowanej żaluzji jest informacją o przedsiębiorcy. Natomiast nazwa INSPIRE jest zastrzeżoną nazwą dla produktów marki własnej obecnych w sieci handlowej Leroy Merlin na całym świecie. Ponadto strona postępowania poinformowała, iż wchodzi w skład Grupy ADEO, będącej zrzeszeniem autonomicznych przedsiębiorstw w 13 krajach. Strona postępowania wyjaśniła także, iż w ramach Grupy ADEO utworzono ADEO Services, które zajmuje się wyszukiwaniem produktów na rynkach zagranicznych oraz przeprowadzaniem całościowego nadzoru nad spełnianiem przez te produkty takich wymagań, jak np. testy konstrukcyjne, certyfikacja, tłumaczenia, oznaczenia. Dodatkowo wyjaśniła, iż w obrocie produktami ADEO Services pełni rolę importera lub upoważnionego przedstawiciela producenta. Strona postępowania dodała również, że po przeprowadzeniu oceny zgodności produktów, tworzony jest katalog z produktami, z którego wszystkie przedsiębiorstwa Grupy ADEO mogą zamawiać produkty. Z powyższego katalogu zamówiono również zakwestionowaną żaluzję. W swoim piśmie strona postępowania przekazała także listę swoich sklepów, do których przekazano zakwestionowany produkt. Ponadto poinformowała Prezesa UOKiK, iż od momentu wprowadzenia żaluzji na rynek, otrzymała tylko jedno zgłoszenie reklamacyjne (styczeń 2013 r.) dotyczące niekompletności zestawu. Strona postępowania zakwestionowała również wyniki badania organoleptycznego ww. produktu przeprowadzonego przez inspektorów Inspekcji Handlowej. W opinii strony postępowania przedmiotowa żaluzja posiadała urządzenie zabezpieczające w postaci tzw. equalizera znajdującego się na sznurku służącym do podnoszenia i opuszczania żaluzji. Zgodnie z jej oświadczeniem, equalizer pęka rozdzielając sznurki, w przypadku przyłożenia siły, pociągnięcia za połączenie lub zawieszenia się na pętli sznurka. W tym samym piśmie strona postępowania przekazała informację, iż podjęła decyzję o dołączeniu do każdej żaluzji dodatkowych ostrzeżeń dotyczących bezpieczeństwa ich używania (zabezpieczanie sznurków w żaluzjach i roletach) oraz zobowiązała się do ostrzeżenia swoich klientów na swojej stronie internetowej. Dodatkowo, w przypadku klientów, którzy zakupili ww. produkt na podstawie faktury, strona postępowania także zadeklarowała przekazanie powyższych informacji (drogą elektroniczną, telefonicznie lub pisemnie). Do swojego pisma strona postępowania dołączyła zdjęcia equalizera, kopię ostrzeżenia dla konsumentów oraz listę sklepów, które posiadały w swojej ofercie zakwestionowaną żaluzję.

dowód: pismo strony postępowania z dnia 26 lutego 2013 r. - k. 11-23 akt postępowania

Pismem z dnia 13 marca 2013 r. Prezes UOKiK, w związku z zakwestionowaniem przez stronę postępowania zasadności zarzutu dotyczącego niedołączenia do przedmiotowej żaluzji urządzenia zabezpieczającego sznurek tak, aby nie zwisał on swobodnie i aby zmniejszyć ryzyko dostępu do niego dziecka, zwrócił się do Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o zwolnienie próbki rozjemczej pobranej protokołem nr 000609 w dniu 6 grudnia 2012 r. w sklepie przy ul. Golisz 10 H w Szczecinie, należącym do przedsiębiorcy „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie i poddanie badaniom organoleptycznym.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 13 marca 2013 r. - k. 24 akt postępowania

Pismem z dnia 5 kwietnia 2013 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK akta kontroli przeprowadzonej w sklepie przy ul. Golisz 10 H w Szczecinie, należącym do przedsiębiorcy „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili, iż do żaluzji nie dołączono urządzenia zabezpieczającego sznurek tak, aby nie zwisał on swobodnie i aby zmniejszyć ryzyko dostępu do niego dzieci, co stanowi niezgodność z pkt 8.2 normy PN-EN 13120:2010. Natomiast zastosowany w produkcji mechanizm (urządzenie zabezpieczające pętlę), ze względu na całkowitą długość żaluzji (175 cm) oraz konstrukcję i miejsce jego zamocowania na sznurku (14 cm od górnej krawędzi produktu, przy żaluzji rozciągniętej oraz 164 cm od górnej krawędzi produktu, przy żaluzji ściągniętej), nie daje efektu zabezpieczającego dziecko przed ryzykiem zadziergnięcia pętli i uduszenia, gdyż łączna długość luźno zwisającego sznura (mierzona od górnej krawędzi żaluzji w pozycji ściągniętej) wynosiła 284 cm.

dowód: pismo Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 kwietnia 2013 r. wraz z protokołem kontroli nr WNB.8361.43.2013 - k. 25 - 50 akt kontroli

Pismem z dnia 26 kwietnia 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż biorąc pod uwagę wyniki kontroli, przeprowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej w dniu 21 marca 2013 r., podtrzymuje swoje stanowisko w sprawie

bezpieczeństwa przedmiotowej żaluzji. Prezes UOKiK uznał, iż urządzenie zastosowane w zakwestionowanej żaluzji nie daje efektu zabezpieczającego, tzn. nie przerywa całego sznura, a jedynie pętlę na tym sznurze, znajdującą się 14 cm od górnej krawędzi żaluzji, kiedy żaluzja jest rozciągnięta. Ponadto, Prezes UOKiK wyjaśnił stronie postępowania, iż treść ostrzeżenia zamieszczonego w instrukcji użytkowania żaluzji, mówiąca o tym, że aby uniknąć pozostawiania sznurków w zasięgu dzieci, użytkownik powinien „używać mocowania lub spinacza do bielizny, używać mocowania ściennego”, sugeruje użytkownikowi, iż żaluzja posiada w zestawie takie mocowanie ścienne. Jednakże, w opakowaniu produktu brak było takiego urządzenia. Jednocześnie, Prezes UOKiK stwierdził, iż informacje umieszczone w instrukcji użytkowania oraz informacje, jakie strona postępowania zaplanowała umieścić na swojej stronie internetowej, nie są wystarczające, aby można było uznać produkt za spełniający ogólne wymogi bezpieczeństwa. W opinii Prezesa UOKiK, strona postępowania powinna nieodpłatnie dostarczyć konsumentom elementy niezbędne do bezpiecznego korzystania z wprowadzanych na rynek żaluzji. Natomiast na stronie internetowej, w opinii Prezesa UOKiK, strona postępowania powinna umieścić ostrzeżenie o tym, iż w związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym, wszczętym przez Prezesa UOKiK, przedmiotowy produkt może nie spełniać ogólnych wymagań bezpieczeństwa oraz umożliwić każdemu klientowi nieodpłatne nabycie odpowiedniego urządzenia zabezpieczającego, które wyeliminuje przedmiotowe zagrożenie. W związku z powyższym, Prezes UOKiK ponownie zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przedstawienie dowodów potwierdzających działania podjęte w celu wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez przedmiotową żaluzję. W opinii Prezesa UOKiK dowodami takimi mogły być faktury potwierdzające zakup środków (urządzeń zabezpieczających) umożliwiających trzymanie sznurka poza zasięgiem dzieci lub innego odpowiedniego urządzenia zabezpieczającego (wraz z instrukcją jego prawidłowego instalowania i użytkowania oraz zdjęciem produktu z zainstalowanym urządzeniem zabezpieczającym) oraz dowody potwierdzające poinformowanie odbiorców o zagrożeniu stwarzanym przez powyższy produkt. Ponadto, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż w przypadku klientów, którzy zakupili żaluzję na podstawie faktury, dowodem potwierdzającym ich poinformowanie, powinny być pisma skierowane indywidualnie do każdego odbiorcy, oferujące także możliwość nieodpłatnego nabycia urządzenia zabezpieczającego. Natomiast, w przypadku klientów, których nie można zidentyfikować (sprzedaż na paragony), informacja o zagrożeniu stwarzanym przez żaluzje będące przedmiotem niniejszego postępowania oraz możliwości nieodpłatnego nabycia urządzenia zabezpieczającego strona postępowania powinna umieścić na jej stronie internetowej oraz w punkcie handlowym (sklepie) i gazetce sklepu. Dodatkowo, Prezes

UOKiK ponownie zwrócił się do strony postępowania o przekazanie oświadczeń przedsiębiorców o nieposiadaniu ww. produktu (odbiorcy, którzy nie posiadają żaluzji w swojej ofercie handlowej). W przypadku odbiorców dysponujących przedmiotową żaluzją, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie faktur korygujących potwierdzających zwrot kwestionowanego produktu lub ich oświadczeń o otrzymaniu przez nich urządzenia zabezpieczającego. Ponadto, Prezes UOKiK ponownie zwrócił się z prośbą o przekazanie informacji, od kiedy przedmiotowe żaluzje były wprowadzane na rynek.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 26 kwietnia 2013 r. - k. 52-53 akt postępowania

W odpowiedzi, pismem z dnia 13 maja 2013 r., strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż planuje zakup elementów (urządzeń zabezpieczających) umożliwiających trzymanie sznurka żaluzji poza zasięgiem dzieci, tzw. napinaczy do sznurka mocowanych do ściany. Dodatkowo, strona postępowania zadeklarowała, iż zakupione elementy (wraz z instrukcją poprawnego ich instalowania) będą dołączane do produktów. Poinformowała także Prezesa UOKiK, iż dowody zakupu ww. urządzeń zabezpieczających przekaże niezwłocznie po dokonaniu ich zakupu. Ponadto, strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż zamierza poinformować odbiorców o zagrożeniu stwarzanym przez przedmiotową żaluzję oraz umożliwić im bezpłatne nabycie ww. napinacza sznurka lub zwrot produktu. Zgodnie z deklaracją strony postępowania powyższe informacje miały zostać opublikowane na jej stronie internetowej oraz w gazecie o zasięgu ogólnopolskim. W tym samym piśmie strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że ww. produkt został po raz pierwszy wprowadzony na rynek w dniu 15 grudnia 2011 r. Do swojego pisma strona postępowania dołączyła projekt ostrzeżenia ww. informacji oraz zdjęcie urządzenia zabezpieczającego. Jednocześnie strona postępowania zwróciła się z prośbą o wydłużenie terminu na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ww. żaluzję do dnia 31 lipca 2013 r.

dowód: pismo strony postępowania z dnia 13 maja 2013 r. - k. 54-57 akt postępowania

W odpowiedzi, pismem z dnia 29 maja 2013 r., Prezes UOKiK ponownie wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez przedmiotową żaluzję oraz przypomniał stronie postępowania, iż sposób udokumentowania ww. działań został wskazany przez Prezesa UOKiK w piśmie z dnia 26 kwietnia 2013 r.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 21 sierpnia 2013 r. - k. 58 akt postępowania

Pismem z dnia 21 sierpnia 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż dotychczas przekazane przez nią informacje nie są wystarczające do uznania sprawy za zakończoną. Prezes UOKiK pouczył stronę postępowania, iż by możliwe było umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, konieczne jest przekazanie informacji i dokumentów wyszczególnionych w piśmie Prezesa UOKiK z dnia 26 kwietnia 2013 r. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 21 sierpnia 2013 r. - k. 61 akt postępowania

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, wprowadził żaluzję drewnianą wenecką, kolor szary, 50x175, INSPIRE, kod EAN 3276004142795 na rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. W opakowaniu produktu zamieszczono informację o przedsiębiorcy o następującej treści: INSPIRE, ADEO SERVICES, Rue Sadi Marnot CS 00001-59790 Ronchin France, a w toku postępowania jego strona oświadczyła, że nazwa INSPIRE jest zastrzeżoną nazwą dla produktów marki własnej sprzedawanych w sieci handlowej Leroy Merlin należącej do strony postępowania.

dowód: pismo strony postępowania z dnia 26 lutego 2013 r. - k. 11-23 akt postępowania

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art.

4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, iż norma PN-EN 13120:2010 „Zasłony wewnętrzne. Wymagania eksploatacyjne łącznie z bezpieczeństwem” stanowi wyżej opisany rodzaj normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa rolet z uwzględnieniem określonych w ww. normie wymagań.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że do produktu nie dołączono urządzenia zabezpieczającego sznurek tak, aby nie zwisał on swobodnie i aby zmniejszyć ryzyko dostępu do niego dziecka, co stanowi niezgodność z pkt 8.2 normy PN-EN 13120:2010. Brak dołączenia do żaluzji środków umożliwiających trzymanie sznurka poza zasięgiem dzieci lub urządzenia zabezpieczającego sznurek lub łańcuszek kulkowy przed zadziergnięciem pętli może spowodować niebezpieczeństwo zaciśnięcia sznurka na szyi dziecka i być przyczyną uduszenia.

W toku niniejszego postępowania administracyjnego przedsiębiorca będący jego stroną zakwestionował ustalenia inspektorów Inspekcji Handlowej, jednakże nie przedstawił żadnych dowodów, które świadczyłyby o tym, że zakwestionowana żaluzja jest produktem bezpiecznym.

W związku z powyższym, w piśmie z dnia 26 kwietnia 2013 r. Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, jakie dowody powinna przedstawić, by potwierdzić wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez żaluzje posiadane na stanie magazynowym, jak również wprowadzone na rynek. Strona postępowania, mimo zadeklarowania, iż przedstawi dowody potwierdzające wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ww. produkt, przez ponad cztery miesiące prowadzonego postępowania, pomimo przedłużenia terminu na ich przedstawienie, nie przedstawiła wspomnianych wyżej dowodów. Do momentu wydania niniejszej decyzji strona postępowania ograniczyła się do przekazania Prezesowi UOKiK fotografii urządzenia zabezpieczającego sznurek żaluzji (napinacza) oraz deklaracji o planowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez zakwestionowany produkt, tj. ostrzeżenia konsumentów, planach zakupu napinacza sznurka żaluzji, dołączenia go do wszystkich produktów oraz umożliwienia klientom bezpłatnego nabycia urządzenia zabezpieczającego. Co prawda, na stronie internetowej strona postępowania umieściła informację o treści: „Wiadomość: 2013-08-16 Ostrzeżenie – dotyczy Żaluzji drewnianej INSPIRE 27 MM 50/175 szary dąb, nr referencyjny 44134524, EAN 3276004142795”, jednakże nie przekazała żadnych innych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez ww. produkt. Nie można też uznać, że jego treść jest zgodna z projektem ostrzeżenia, jaki przedstawiła strona postępowania w piśmie z dnia 13 maja 2013 r., ani że może stanowić dowód potwierdzający ostrzeżenie klientów o zagrożeniach stwarzanych przez powyższy produkt. Ponadto, zakwestionowany produkt, do dnia wydania niniejszej decyzji, nadal jest dostępny, bez napinacza, w ofercie sklepu internetowego prowadzonego przez stronę postępowania.

Mając na uwadze nieprawidłowości stwierdzone w przedmiotowej żaluzji, Prezes UOKiK uznał za niezbędne natychmiastowe wycofanie z produktu z rynku, wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, oraz ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez ten produkt, w formie ogłoszenia w trzech dziennikach (gazetach) o zasięgu ogólnopolskim. Pomimo deklaracji, strona postępowania nie podjęła działań. Na podstawie art. 24 ust. 12 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do przekazania dowodów wykonania decyzji w tym zakresie. W związku z powyższym, dowody podjęcia czynności niezbędnych do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez żaluzję należy przekazać Prezesowi UOKiK. W przypadku żaluzji wprowadzonych na rynek, należy odebrać wszystkie egzemplarze tego produktu (ze wszystkich sklepów posiadanych przez stronę postępowania) oraz zakazać jego prezentowania i oferowania konsumentom (również na stronie internetowej). Natomiast, w przypadku nieposiadania produktu przez ww. sklepy, należy przekazać Prezesowi UOKiK ich

oświadczenie o nieposiadaniu tego produktu w swojej ofercie handlowej, a w przypadku posiadania ww. produktu, należy przekazać Prezesowi UOKiK oświadczenia tych sklepów o ilości posiadanych żaluzji oraz o sposobie wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez ten produkt. Dodatkowo, w przypadku żaluzji posiadanych przez stronę postępowania, jak również zwróconych przez sklepy, działaniem niezbędnym jest działanie naprawcze polegające na dołączeniu do każdej żaluzji urządzenia zabezpieczającego, na dowód czego strona postępowania powinna przedstawić informacje na temat liczby żaluzji, do których dołączyła napinacz sznurka, faktury zakupu urządzenia zabezpieczającego (albo inny dowód potwierdzający posiadanie tych elementów), dokumentację zdjęciową potwierdzającą podjęte działania naprawcze oraz wzór instrukcji wraz z instrukcją jego prawidłowego instalowania i użytkowania oraz zdjęciem z zainstalowanym urządzeniem zabezpieczającym. Zamiast ww. działań naprawczych, strona postępowania może zniszczyć żaluzje, na dowód czego powinna przedstawić protokół zniszczenia oraz dokumentację fotograficzną albo faktury za usługę utylizacji wykonaną przez profesjonalny podmiot. Strona postępowania może również przedstawić inne dowody pod warunkiem, że zostaną one uznane za adekwatne i wystarczające przez Prezesa UOKiK. Mając na uwadze, iż strona jest właścicielem sieci handlowej, powinna podjąć powyższe działania we wszystkich punktach handlowych, które posiadają zakwestionowane żaluzje. Zgodnie z listą (80 sklepów), przekazaną przez stronę postępowania przy piśmie z dnia 26 lutego 2013 r., stwierdzono, iż do tej daty, sklepy te posiadały 229 żaluzji na stanach magazynowych.

W związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż żaluzja nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności

naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, tj. nieprzedstawienie dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez zakwestionowany produkt.

Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że powinna być świadoma obowiązków, jakie nakładają na nią przepisy prawa. Strona postępowania powinna mieć zatem świadomość, że żaluzja, którą wprowadza na rynek, nie spełniała wymagań bezpieczeństwa. Niniejsze postępowanie administracyjne wykazało, że jego strona nie dopełniła ww. obowiązków. Ponadto, na niekorzyść strony postępowania przemawia fakt, że działalność związana z kwestionowaną żaluzją jest jednym z głównych przedmiotów jej działalności, gdyż zajmuje się sprzedażą produktów służących do wystroju wnętrz, w tym produktów do dekoracji okien. Dodatkowo, przedmiotowa żaluzja stwarza zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa dzieci, które zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowią kategorię konsumentów podlegającą szczególnej ochronie. Ponadto, zgodnie z oświadczeniem strony postępowania (pismo z dnia 26 lutego 2013 r.), jedyna reklamacja ww. produktu (styczeń 2013 r.) dotyczyła niekompletności zestawu. Z uwagi na fakt, iż strona postępowania nie uściśliła, jakie braki w zestawie zostały zareklamowane, nie można uznać, iż reklamacja ta nie mogła pośrednio dotyczyć kwestii bezpieczeństwa produktu.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży produktów stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i nie zostały przez przedsiębiorcę odzyskane (tj. nieodebrane z sieci sklepów strony postępowania) oraz średniej ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł na znajdujących się w aktach sprawy zestawieniu towarów, znajdujących się w trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie przy ul. Golisz 10 H w Szczecinie, należącym do przedsiębiorcy „LEROY-MERLIN POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (akta kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, k. 9). Prezes UOKiK uznał zatem, iż cena sprzedaży jednej sztuki produktu wynosi 89,99 zł. Natomiast liczba wprowadzonych na rynek żaluzji została ustalona na podstawie załącznika nr 5 dołączonego do pisma strony postępowania z dnia 26 lutego 2013 r. (informacja dotycząca ilości produktów wprowadzonych na rynek oraz ilości produktów posiadanych na

stanie magazynowym, akt kontroli, k. 15) i wynosi 186 sztuk. W związku z powyższym, korzyść majątkowa ze sprzedaży 186 żaluzji wynosi 16 738,14 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od

niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Radca Prawny Andrzej Twaróg
Pełnomocnik
„LEROY-MERLIN POLSKA” sp. z o. o.
ul. Targowa 72
03-734 Warszawa
2. a/a